

הכא במאי עסקינן דאית ביה אפרוח מת - פירש הר"ר יוסף דלא נקט אפרוח חי משום דחי לשתק בו תינוק כשבוכה...

הגהות אשרי, מסכת שבת, פרק ג, סימן כא

אפרוח חי אומר ה"ר פורת דמותר לטלטלו דחזי לשתק בו את התנוק כשיצעק ואין נראה לר"י דא"כ כל אבנים ועצים יפים יהא מותרים לטלטל מהאי טעמא וכן קשיא קושיות טובא ואסור.

תשובות מאת הגאון ר' משה פיינשטיין, מודפס בסוף "טלטולי שבת"

ט) שאלה: האם מותר לטלטל תריסים (וינישען בליינדס) וכמו"כ וינדא שיידיס וכו', והראיתי למרן שליט"א אותם שמשמשים במדינתו, היינו שנתלים על שני חשוקים בקיר? תשובה: והנה מותר לטלטל תריסים (וינישען בליינדס) ולכן אינן מוקצה, ואף שודאי אסור להניח תלייתן על יום השבת, ואף אם נזדמן דשלא בכונה נשאר על יום השבת אסור משום טירחא מ"מ כשנפלו מאיזה חלון בשבת שליכא טירחא גדולה וגם נזדמן זה בשבת מותר, אבל מועיל זה שלא יהיה מוקצה.

כב) שאלה: בקבוק או קופסת שימורים הסגורים דאסור לפותחן בשבת האם דינם כמוקצה? תשובה: לא הו"ל מוקצה כיון דיכול לומר לנכרי שיפתחנו עבורו.

כד) שאלה: צפורים קטנים שמצפצפין ותינוקות משחקין עמהם, האם דינם כמוקצה, דלפי המ' בתוס' שבת דף מה: ד"ה הכא התיר הר"ר יוסף לטלטל אפרוח חי דחזי לשתק בו תינוק. תשובה: כל בעלי חיים הו"ל מוקצה, אפי' אותן שהתינוקות משחקין בהן.

תשובות מאת הגרש"ז אויערבאך, מודפס בסוף "טלטולי שבת"

ז) שאלה: מאכלים מבושלים שקפויים לגמרי ב"פריזער" האם מותר לטלטל, בפרט אם הקפיא מאכל או תבשיל כדי להשתמש בו לאחר זמן כגון שהכינו לסעודת יו"ט או לסעודת שבע ברכות וכדומה, דהנה כשנתנם לתוך ה"פריזער" דחאם בידיים וגם לא היו המאכלים ראויים ביה"ש? תשובה: מסתבר דאף שביה"ש לא היה יכול לאכלו אבל כיון שאם ירצה יוכל לאכלו בו ביום חשיב כגמרו בידי אדם וכמ"ש בכל קדירות רותחות ביה"ש וכ"ש הכא שבידו להוציאם ולהפשידם.

שולחן ערוך או"ח, שטו:א

אסור לעשות אהל בשבת ויו"ט אפילו הוא עראי; ודוקא גג, אבל מחיצות מותר; ואין מחיצה אסורה אא"כ נעשית להתיר סוכה או להתיר טלטול. הגה: אבל מחיצה הנעשית לצניעות בעלמא, שרי (טור); ולכן מותר לתלות וילון לפני הפתח, אף על פי שקבוע שם...

שער הציון שח:סג

ואם נפל שולי המנעל מתחתיו, פשוט דגם בשלנו בטל שם כלי, עין בגמרא.

פרי מגדים או"ח, משבצות זהב, סימן שח

וכי תימא מעות למה אסור דהוה מוקצה מחמת גופו ולא מלאכתו לאיסור לסחור בהן שאסור בשבת, יש לומר וודאי הכין הוא, ועדיפא קאמר דהוה נמי מוקצה מחמת גופו כאבנים דלא חזי למידי כו' ולא תורת כלי עלייהו,

טו סנדל שנפסקה רצועה הפנימית, עדיין תורת כלי עליו ומותר לטלטלו; נפסקה החיצונה בטל מתורת כלי ואסור לטלטלו...

יז לבנים שנשארו מהבנין, מותר לטלטלם דמעתה לא קיימי לבנין אלא למזגא (פי' לסמוך ולשבת עליהן) עלייהו. ואם סידרן זה על זה, גלי אדעתיה שהקצן לבנין ואסור לטלטלם.

כג מותר לחתוך ענף מן הדקל מבע"י ומותר להניף בו על השלחן בשבת להבריה הזבובים; כיון דלצורך חתכו, עשאו כלי גמור.

כז עצמות שראויים לכלבים, וקליפים שראויים למאכל בהמה, ופרורים שאין בהם כזית מותר להעבירם מעל השלחן; אבל אם אין הקליפים ראויים למאכל בהמה, אסור לטלטלם אלא מנער את הטבלא והם נופלים...

כט כל שהוא ראוי למאכל חיה ועוף המצויים, מטלטלים אותו; ואם אינו ראוי אלא למאכל חיה ועוף שאינן מצויים, אם יש לו מאותו מין חיה או עוף, מותר לטלטל מאכל הראוי לאותו המין; וא"ל אסור. הגה: ולפי זה מותר לטלטל עצמות שנתפרקו מן הבשר מע"ש אם ראויים לכלבים, דהא כלבים מצויים.

ל גרעיני תמרים, במקום שמאכילים אותם לבהמה מותר לטלטל; ואדם חשוב צריך להחמיר על עצמו שלא לטלטל אלא דרך שינוי.

לט אסור לטלטל בהמה, חיה ועוף...

מ כל בהמה חיה ועוף מדדים אותם בחצר, דהיינו שאוחז בצוארן ובצדדים ומוליכין, אם צריכין הבע"ח לכך, ובלבד שלא יגביהם בעיניו שיעקרו רגליהם מן הארץ, דמוקצין הם ואסור לטלטלו...

משנה ברורה סימן שח

(עג) למזגא עלייהו - והוי תורת כלי עלייהו דכל דראוי למידי ועומד לכך תורת כלי עליה וכמו נסרים ועורות... ומשמע דא"צ מחשבה מע"ש למזגא עלייהו ויש מחמירין בזה...

(צט) הזבובים - ובלבד שיזהר שלא יהרגם בעת ההברחה:

(קיג) אין הקליפים וכו' - כגון קליפי אגוזים וביצים וכל כה"ג:

(קיד) ראויים וכו' - וה"ה בעצמות שהם קשים שאינם ראויים אפילו לכלבים...

(קיח) שהתקין - היינו שהזמין אבל בלא הזמנה אפילו הם חבילות קטנות אסור לטלטל וטעמא דסתמא עומדין להסקה ולכך אף שחזו למאכל בהמה אסור. כתב המ"א קש שלנו סתמא עומד לשכיבה או למאכל בהמה ועיין בתוספות שבת דזה תלוי במנהג המקומות ולפי"ז במקומות שחבילי תבן סתמן עומדין לבנין לכסות הגגות הם מוקצה וצריך הזמנה:

(קכ) ולפי"ז וכו' - ר"ל לפי מה שנתבאר שכשהוא ראוי לחיה ועוף המצויים אף שאין לו מאותו המין מותר לטלטל גם בזה מותר לטלטל:

(קכב) במקום וכו' - אבל מקום שאין דרך להאכילם לבהמה אסור לטלטלם אף על גב דחזו לבהמה:

(קל) וכיוצא בהם - בגמרא איתא דעכבר מת הנמצא מותר להוציא בידיים מטעם גרף של רעי:

(קמו) אסור לטלטל וכו' - דהם בכלל מוקצה כעצים ואבנים דהא לא חזו. ואפילו אם יכול להגיע להפסד על ידם כגון שהעוף פורח ע"ג הכלים ויכול לשברם אפ"ה אסור לתפסם בידיים ואפילו אם הוא מורגל בבית מכבר דתו אין בו משום חשש צידה כמבואר בסימן שט"ז אפ"ה ליטלם בידיים אסור משום מוקצה אלא יפריחנה מעליהם וכמבואר בסימן של"ד במ"א בסק"ג דאיסור טלטול מוקצה הוא אפילו במקום הפסד:

(קנא) אם צריכין וכו' - ומשום צער בע"ח דאל"כ אסור לעשות כן...